KLUB NOVÝCH NEWCOMERS CLUB

KANADSKÉ LISTY

Second Class Mail. Reg. No. 3088

BOX 520, STATION "D", TORONTO, ONTARIO, M6P 3K1 CANADA

No. 1., Vol. 23., 15. ledna-January 15th, 1989.

NEW METROPOLITAN TORONTO POLICE HEADQUARTERS 40 College Street Toronto, Canada M5G 1K2

The new Metropolitan Toronto Police Headquarters is without doubt the most modern in the world. It opened for business few weeks ago. Publishers and editors of the ethnic press were invited on Dec. 22nd, 1988 to a light luncheon and the idea was to have a look at the new headquarters and to meet some of the top brass and specifically Inspector Ted Price of the Minority Group Relations /324-6200/ and Inspector Robert Yates of the Public Affairs /324-6205/. The Metropolitan Police Force was formed in 1957. Metropolitan Toronto has a population of about 2,500.000 and covers an area of 241 suare miles. The Force has 7.014 uniform and civilian members. There are 18 strategically located police divisions, and over 20 specialized units, including mounted and marine units. In order to serve the community better a booklet called "Guidelines for Police/Minority Community Relations and Liaison" was published. A copy could be obtained by writing to: Dr. Monica Armour, P.O. Box 676, Station "P", Toronto, Ont. M5S 2Y4.

Předsevzetí

Bývá tomu tak vždy, když se sejde rok s rokem.

Lidé kují plány, vyslovují přání, konkretizují touhy, uzavírají předsevzetí pro příštích 365 dnů...

Bylo tomu tak v minulosti, bude tomu tak i letos a v letech nastávajících.

A přece by tomu tentokrát mohlo být trochu jinak. Je důvod být optimističtější, vidět budoucnost radostněji.

Něco se dalo do pohybu. Tam doma, tam na východ od Šumavy a Krušných hor. Lidé schvácení a zatrpklí šokem tanků z léta 1968 nabyli nové odhodlání. Ti mladí tehdejších dnů nebo narození až po hodinách trpkého zklamaní nacházejí smysl bytí.

Pravda, jsou to zatím jen drobné, jemné výhonky — ale nikdo je již nemůže přehlédnout. Hlásí se o slovo, derou se k slunci, rostou a sílí.

Jsou zdravé, nezkažené, nenarušené.

Nenarušené socialismem reálně existujícím i tím s lidskou maskou. Nechtějí ...ismus.

Touží po svobodě skutečné, demokracii opravdové. Jejich ideálem nejsou zkrachovaní politici — ale je jim muž, který demokracií žil a ji budoval.

„Masaryk!" volají, když demonstrují.

Je to hezký pocit na konci roku. Pocit, že roste počet těch, kterým jde o zřízení, jež v Československu po desetiletí ponižovali a ničili. Že se sevrkávají na malou sektu ti ostatní s „ismem" ve znamení.

Bude to v nastávajícím roce ještě výraznější, když mezi tím, co si pro něj předsevzeme, bude i myšlenka na demokracii.

Bude to dobré předsevzetí. Pro nás, pro všechny.

"N.P." *Rudolf Strobinger*

Hon. Chaviva Hošek je ontarijskou ministryní pro bytové záležitosti a pochází z Československa. Koncem října 1988 se účastnila našich oslav 70. výročí založení Československé republiky a v minulém čísle "Kanadských Listů" jsme přinesli její fotografii; byla převzata z denního tisku, protože jsme jinou neměli. Na té fotografii se také tvářila jaksi zarputile. Od té doby jsme od ní dostali fotografii oficielní s věnováním "with the compliments of CHAVIVA HOŠEK, Minister, Ministry of Housing". /I s tím háčkem../ Vzhledem ke kritickému nedostatku vhodných bytů v Torontě a v jižním Ontáriu, nemá paní ministryně Hošková "na růžích ustláno" a musí často na půdě provinčního parlamentu vysvětlovat a obhajovat snahy současné liberální vlády premiéra Petersona. I lidé jiného než liberálního politického přesvědčení uznávají, že paní Hošková je jedniou z nejschopnějších a nejefektivnějších osobností na ontarijské scéně. Přejeme jí v budoucnu jen zdar.

Eric Margolis:

A world of trouble

The new year promises to be another year of thrills and spills. Here are some places to keep your eyes on, starting with the obvious ones:

• The dear old Mideast where Israel will be squeezed hard to make some sort of deal with the Palestinians. A quick war with, say Syria, would put the kibosh on any peace plans, think some leading Israeli hawks.

• Will the Vietnamese really pull their remaining troops out of Kampuchea and will 58,000 Cubans really start to pack up and leave Angola?

• And, that 64 ruble question, will the Soviets withdraw the last of their occupation forces from Afghanistan by March, as they have promised? Even if they do, and this is by no means certain, watch for a nasty civil war in Afghanistan between just about everyone involved — including Iran, which is now taking an active role. The 3.5 million Afghan refugees will remain the world's largest group of displaced persons.

• Mikhail Gorbachev's USSR will continue to startle, fascinate and mystify the outside world. No one really knows what's going on in the Kremlin, or even who's really in charge. Still, watch for more economic upheaval, a growing consumer revolt and an increasingly wobbly Communist party. Trouble now seems to be brewing in the Ukraine. Chances of a Stalinist-style backlash remain high. We may even see a public falling out between the party, army and KGB. In 1989, the Soviet Union wins top billing for political theatre. Standing room only for this show.

• A united Europe will come a year closer. When this happens, in 1992, there will still be lots of spats and need for marital counselling, but there's no doubt a united Europe will change the world power balance. One forgets the French, Germans and Brits used to rule much of the world. Most of us know them only as makers of perfumes, cars and boiled sweets.

So much for the obvious — now, the not-so-apparent:

• Peru is facing internal collapse. Will President Garcia survive his term in office or will the nation disintegrate into bloody chaos?

• Rampant inflation in Brazil could ignite a revolution in Latin America's biggest nation. Mexico's economic mess and dizzying corruption may cause a long-expected explosion there, producing a truly horrifying problem for the U.S.

• Robert Mugabe, ruler of Zimbabwe, a darling of Canadian aid givers, could be overthrown by a military coup. His crackpot Marxism has run rich Zimbabwe into the ground. Ditto for neighboring Zambia where weepy Ken Kaunda is long overdue to be sent packing. Ditto for Tanzania.

• Israel's PM Shamir could stun everyone by coming up with a viable peace plan. In fact, only Israel's right wing is capable of doing so. The Labor party is too weak and any peace plan it puts forward will be damned as a sellout.

• Watch for a leading Arab head of state to be knocked off, producing shock waves in the Mideast.

• Imam Khomeini may join his ancestors in 1989. If so, watch for much political trouble in Iran. Note, though, that his older brother is still in great shape. Both live on nuts and yogurt.

• Elections are coming up in India. If the opposition can ever get its act together, PM Rajiv Gandhi may be back flying airliners, which he used to do before taking office. He'd probably be a lot happier.

• Strife-torn Burma might implode. This would bring China and India into direct confrontation in a most interesting crisis. So would more troubles in Tibet.

• China's panda-bear look-alike leader, Deng Xiaoping, may also step down or meet his ancestors in 1989. Chances for a big political punch-up in China are fairly high. As in the USSR, the big 1989 show will be: Can the communist party manage to stay in power and pay the household bills?

• Koreans are getting more fired-up by the day. Maybe North Korea's Kim Il Sung will make good on his promise to "liberate" the south. This strategic peninsula will stay as hot as a bowl of Korean kimchee.

• The Yugoslavs managed to pull back from the brink of civil war, but new outbursts of political and ethnic passions are expected in 1989. A brawl between Serbs, Albanians and Croats could turn into an extremely nasty crisis for Europe and the USSR.

• Environmental issues — including animal rights — will be the big stories for next year. People everywhere are fed up with little wars and economic mumbo jumbo. But what the world will really want to know in 1989 is the outcome of that gripping drama: Will Ontarians be allowed to shop on Sunday? Stay tuned.

"Toronto Star".

Kanadské Listy

INDEPENDENT MONTHLY
IN CZECH AND ENGLISH LANGUAGES.

Publisher and Editor: Mirko Janeček.
Editor of English Section:
Monica Sergent-Janeček.

Články,objednávky inserátů,opravy adres a předplatné lze poslat na: "KANADSKÉ LISTY", Box 520, Station "D", Toronto,Ont. M6P 3K1.

Pokud jsou články podepsané,nemusí se redaktor ztotožňovat s jejich obsahem.

Předplatné na 1 rok:

Kanada a USA ...	*$ 17:00*
Zámoří lodí ...	*$ 19:00*
Zámoří letecky ...	*$ 25:00*

Jednou větou

Dne 4.ledna tomu bylo už 5 let,co v Torontě zemřel obětavý krajanský tiskař a vydavatel hodnotných publikací Jiří Hlubůček. Pocházel z Klokoče,okres Turnov. Během pražské revoluce vydával deník "Dnes". V Torontě byl od r.1955 vydavatelem "Našich Hlasů".Přátelé nezapomínají.--Předseda"Klubu rodáků ze Strašic", p.B.Velvarský,nám sdělil,že klub má dnes už 6 členů.Všichni jsou aktivní: L.Mikulík z Kal.,Karel Palivec ze Švýcar,H.Herrmann-Fořt z Isr.,I.Zelenková z Kal. a její sestra z Chicaga. Další se mohou přihlásit přes "KL".--Cestou na niagarské vodopády či na zpáteční cestě doporučujeme návštěvu a večeři v krajanské restauraci G.and B,198 Niagara St., St.Catharines,Ont.,tel.646-7300. Majitelé Jiří a Hana Benešovi. Chutná jídla za přiměřené ceny a prostředí "jako u maminky"..--Krajané J.H. a F.Ř. byli v Torontě odsouzeni za přečiny spojené s prostitucí.--V Oakville,Ont. zemřela krajanka Jarmila Jelínková.--Památník obětem 50.let bude stát na Masaryktownu, díky K-231.--25.ledna tomu bude 10 let,co v Torontě zemřel krajan V.R.Shilhan. --Dne 22.ledna oslaví své 80.narozeniny paní Regina Janečková,roz.Clázrová,residentka Ottawy.--Kanada přijme letos 160.000 nových přistěhovalců,25.000 víc, než loni.--Líznovům se v BC daří dobře: Vladimír je Resource Assistant pro Ministry of Lands of Forests a Alena pracuje pro cestovní kancelář Syd Young Travel Ideas Unlimited,Box 219, Whistler,BC, VON 1B0.Tel. Lillooet 256-7720.--Básník R.Wágner-V.Jaroslavský je Deputy Director v Intern.Biographical Centre v Cambridge v Anglii.--B.Procházka bude 23.2. přednášet pro Dámský odbor o češtině.--Mississauga bude mít novou moderní budovu YMCY vedle nové radnice.--Drahokoupilovi navštívili Banff nár.park.--Lubor Zink se obává,že na Středním východě vypukne nová válka.--Jan Klapka oslaví 5.2. své 85.narozeniny v Guelphu.--Předsedou Čs.golfového klubu je V.Táborský,jednatelem T.Mašek. Další data v inserátu na této straně.--Přítel Masarykova Československa,Rev.P.Chomyn,98,který plynně mluvil česky a redigoval ukrajinský týdeník "Naša Meta",zemřel v Torontě.--"Otec odboček Čs.nár.sdružení na prériích"za války,podle inž.Buzka,byl Petr Klímek.--Hledá se Petr Bohoněk a L.Hajdu-Rossler. Také:Vlad.Bernreiter a D. Babič.--Spolužačka z film.školy hledá Jana Musila.--Pro Ministry of Citizenship v Ont.pracují:Susanne Gregorová a Vladimír Bubrin,963-3712.--Ti,kteří se do Kanady přistěhovali na lodi "Gen.Leroy Eltinge" 23.dubna 1949, se sejdou v Torontě 21.a 22.5.89.Pište na adresu:J.Sabol,45 Riverside Blvd.,Thornhill,Ont.L4J 1H6. Tel. /416/ 889-7856.--Jerry Skála je už také v pensi..--Dámský odbor sdělil, že hrubý příjem z posl.bazáru byl 18. 000 dol.--E.Sypták se zotavuje.--Hledají se:R.Koukolski, Ant.Krejcar,J. Feistinger.

GOLFOVÍ NADŠENCI!

Koncem minulého roku byla v Torontě založena nová organizace: CZECHOSLOVAK WORLD GOLF ASSOCIATION

Doufáme, že se k nám připojí všichni sportovci českého a slovenského původu, jejichž koníčkem je golf. Naším cílem je uspořádat aspoň dva turnaje ročně, vydávat buletin a informovat členy o tom, kde se dá hrát v zimě. Členský poplatek je $ 25.00 za kalendářní rok. První turnaj se bude hrát v květnu t.r. Bližší informace: CWGA, 56 Church Avenue, Willowdale, Ontario M2N 4E9, tel: (416) 222-3385.

Srdečné blahopřání

Známý batovec,ředitel Antonín Cekota, oslavil na Batawě dne 13.ledna t.r. své 90.narozeniny. Asi 50 našich batawských krajanů se sešlo v neděli dne 15.ledna, aby toto jubileum jak se patří oslavili. Byla to radostná událost v kruhu nejbližších přátel,ale nejvíc ho potěšilo,že jeho šéf, Tomáš Baťa /II/ oznámil zřízení stipendia pro trénování mladých lidí firmou Baťa, které ponese jeho jméno. Během večera byly předneseny jeho básně /pí Jahodová a M.Třetina/, za Sokol jubilanta pozdravil Fr.Janák a jeho životní dráhu popsal Antonín Daičar,Arnold Marek a F.Rábel.

Ředitel Antonín Cekota je rodák z Napajedel /blízko Zlína/,kde také vyšel základní školy. Po vzoru TGM za čal učit řemeslu /zedničině/, ale pak se u Baťů stal výborným kráječem kůže. Po vyhlášení samostatné Československé republiky se přihlásil jako dobrovolník do 1.moravského pluku,který se formoval v Uherském Hradišti. Odjel s plukem na Slovensko a účastnil se bojů s Maďary. U Bánovců byl zraněn. Povyléčení se vrátil do Zlína,pracoval jako kráječ a šetřil na studia na průmyslové škole v Pardubicích. Po jejím absolvování na sebe ve Zlíně upozornil zakladatele firmy Tomáše Baťu /I/, který mu svěřil redakci časopisu "Sdělení". Po německé okupaci v r.1939 byl Gestapem zatčen. Po propuštění /na zákrok starosty města D.Čipery/ se mu podařilo odjet do Ameriky. Postupně byl Tomíkem Baťou pozván do Kanady a stal se jedním z jeho nejbližších spolupracovníků. Za války se staral o nábor pracovních sil /firma měla tehdy přes 1.200 zaměstnanců a vyráběla válečný materiál,vedle bot/. Staral se o místní firemní rozhlas a o firemní publikaci. Už tehdy začal sbírat materiál pro svou nejúspěšnější knihu "Boj o domov". Pokud se týče krajanské činnosti, byl u kolébky Sokola a krajanské školy,jakož i místní farnosti. Psal do mnohých listů a byl aktivním členem SVU. K významnému životnímu jubileu mu upřímně gratulujeme.

Pražské uzenářství

638 Queen St. West.
TORONTO. ONT. M6J 1E4

Tel.: 364-1787

AMERICAN CZECHOSLOVAK SOCIAL CLUB
13325 Arch Creek Rd.,N.Miami,FL.33168
/305/ 895-2424
přeje

ZDRAVÝ A ŠŤASTNÝ NOVÝ ROK 1989.

Navštivte nás v našem středisku Čechoslováků na slunné Floridě, kde se scházíme už 40 let a v únoru 1989 to oslavíme!

NAZDAR A NA SHLEDANOU!
Emilie Welcl-Růžička *Jan Hertl*
tajemnice *předseda.*

CZECHOSLOVAK (TORONTO) CREDIT UNION LIMITED

KAMPELIČKA

740 Spadina Avenue, Toronto, Ontario M5S 2J2 (roh Spadina a Bloor). Tel.: (416) 925-0557

24 HODINOVÁ INFORMAČNÍ SLUŽBA

AMERICAN EXPRESS

American Express Travellers šeky BEZ POPLATKŮ!

- **Dlouhodobé vklady**
- **Denní úrokové vklady**
- **Speciální vklady**
- **RRSP**

Platíme úrok na šeková konta.

- **Hypotéky**
- **Osobní půjčky**
- **Speciální půjčky na nová auta**
- **Line of credit**
- **Šeková konta bez poplatků za šeky**

Přijďte, pište nebo volejte pro podrobnější informace.

Úřední hodiny: pondělí,čtvrtek,pátek: 10-7,úterý a středa 10-5,sobota 10-2.

JOHN REEVES:

DEATH IN PRAGUE

Vydáno v nakladatelství Doubleday Canada Ltd. 105 Bond St., Toronto, Ont. M5B 1Y3.

John Reeves byl právem nazýván renesančním mužem: dálkový běžec, básník, producent dlouhé řady programů pro kanadské rádio, hudební skladatel, autor detektivních románů atd. Poslední Reevesova knížka se zabývá nezvyklou formou smrtí Jana Masaryka. Dva kanadští detektivové, inspektor Andrew Coggin a četař /?/ Fred Sump, jsou během dovolené v Praze pozváni pražským přítelem k filmování disidentského filmu, jehož námětem je simulované vyšetřování smrti Jana Masaryka. Korunní svědek, který údajně má skutečné důkazy o vrazích Jana Masaryka, v okamžiku, kdy má začít vypovídat, se v křesle zhroutí, zřejmě zavražděn. A kanadští detektivové jsou požádáni, aby našli vraha...

Death in Prague není první Reevesova detektivka - předcházely jí Murder by microphone, Murder before matins a Murder with muskets. Jsou všechny výborné, i když Death in Prague, je mi tématem i prostředím nejbližší. V prvné řadě mi imponuje ve všem, co Reeves píše, komponuje či režíruje, jeho vášeň pro dokonalost. Jeho znalost prostředí a životního stylu jeho postav je bezpříkladná. Volí si náměty, s nimiž je intimně obeznámen, pole činností, na nichž sám léta pracoval. Jeho Death in Prague je navíc výrazem jeho vztahu k Československu a historii Čechů a Slováků.

Pak je tu zvláštnost jeho jazyka, gotická kvalita jeho výrazů i skladby vět. Reeves očekává, že čtenář jeho knížek bude aktivním spolupracovníkem. Nepředstírá, že jeho knížky se dají číst v polospánku. Death in Prague v tomto směru rozhodně není vyjímkou.

Je-li Death in Prague mimořádně zajímavou četbou pro cizince, je ještě zajímavější svým historickým námětem tragické smrti Jana Masaryka pro Čechy a Slováky. Svým námětem a teplým pohledem, jimž se Reeves dívá na naše národy. Stačí citovat věnování /v českém překladu/ na začátku Death in Prague:

" Tato knížka je pro mé přátele v Československu a jejich spolupracovníky, kteří nemohou být poctěni svými jmény, ale kteří svou věrností pravdě a spravedlnosti jsou vzornými uchovateli cti své země."

Josef Čermák.

Nové knihy INDEXU: K.Sidon:"Dvě povídky o utopencích",L.Sochor:"Úvahy",Jan Čech: "Soudný den",I.Kadlčík:"Rapsódie a miniatúry",I.Pfaff:"Historické kořeny reformního hnutí v české společnosti",L.Vaculík :"Jaro je tady",D.Tatarka:"Navrávačky",E. Kantůrková:"Člověk v závěsu",Ant.J.Liehm: "Generace"./Poslední má 460 stran./ Adresa INDEXU je:Postfach 41 05 11,5000 Köln 41,West Germany.

JEDINÁ Z ŽEN

Verše i povídky Michala Racka, který emigroval do USA před více než dvaceti lety, sledují se zájmem a myslím, že jsem četl všechny jeho publikované práce, vydal jich v různých exilových nakladatelstvích téměř dvacet. Je to silný básník a prozaik, typický ponořením pleriva svých myšlenek do svého nitra. Kontemplativní povaze odpovídá i jeho slovesný styl, žádný bombastický křik, modernistické výstřelky jsou mu cizí, jeho poezie je téměř vždy subjektivní a vypovídající o osudu emigranta. Někdy mi verše M. Racka připomínají volání o pomoc. Nevím, zda se dovolá, svět je k osudu našeho národa a jeho příslušníků roztroušených po celém světě hluchý. Silný motivační náboj jeho básnické tvořivosti představuje postava matky a úcta k ní ve světle křesťanské morálky. To všechno si uvědomuji nad jeho nedávnou sbírkou, ve které se kondenzuje nejen básníkovo umění, ale i životní názor a zkušenost: Michal Racek - Jediná z žen, Poezie mimo domov, Mnichov, 1988, str 62. Knížka je uvedena mottem, které snad již ani nemůže být silnější: "Matky neumírají. To jen my umíráme jim".

I.P.

Josef Čapek:

ZA BRATREM

Karle, můj bratře, napořád
tě živého i mrtvého v svém srdci nosím.
tvá bytost ustavičně v životě mém tkví,
byť ty jsi zemřel, stále trvá, žije,
o hoře mého hoře, naše bratrství!

Ze sbírky Básně z koncentračního tábora
/Přinášíme k 50. výročí smrti Karla Čapka./

G&B's Restaurant
George & Hana Benes
198 Niagara Street
St. Catharines
L2M 4V3
Tel.: (416) 646-7300

Jaroslav Pecháček:

Svědectví nad jiné vítané

V těchto dnech vyšla v nakladatelství Index dlouho očekávaná knížka s titulem „Dr. Karel Steinbach svědek téměř stoletý". Dostane-li se Vám do rukou, pustíte se s chutí do čtení. „Svědek téměř stoletý" Karel Steinbach, má vskutku o čem vyprávět: o svém dětství v rodné vesnici Třebsku na Příbramsku, s jedenapadesáti domovními čísly a přibližně dvěma sty obyvateli, o studiu na C.k. Českém gymnasiu na Královských Vinohradech a pak na lékařské fakultě v Praze, o své lékařské, především porodnické praxi, o pacientech, kteří mu byli zvlášť blízcí, o vojenské kariéře za první světové války, o kulturní, společenské, ale i politické atmosféře Prahy v První republice, o životní pohodě ve svobodné vlasti v období klidu, mezi přáteli, ale i o hrůzách nacismu, fašismu a komunismu.

Autorovo vyprávění tlumočené Vitkorem Fischlem vede Steinbachovy čtenáře k prvnímu setkání na střední škole s Ferdinandem Peroutkou, se kterým okamžitě navázal celoživotní přátelství. První světová válka 1914-1918 zastihla Karla Steinbacha jako studenta lékařství na Karlově univerzitě. Při vojenském odvodu byl sice roku 1914 uznán schopným k vojenské službě, pro nedostatek vojenských lékařů nemusel však na frontu, ale byl určen k službě sanitní. Po válce se soustředil na dokončení studia mediciny, ale vedle mediciny je druhou jeho největší láskou divadlo a literatura s osobním přátelstvím k předním hercům, autorům a režisérům v kroužku Táflrunda, který se utvořil z návštěvníků Společenského klubu na Příkopech. Mezi členy Táflrundy patřili Peroutka, Firt, Hugo Haas, Karel Poláček, někdy i Voskovec a Werich, ministr Rudolf Bechyně, Karel Čapek a další. Na Táflrundu vzpomíná Karel Steinbach ve Svědku téměř stoletém" slovy, která nejvhodněji popisují knížku, o níž je řeč: „Já bych takhle mohl vzpomínat asi bez konce. Táflrunda, krásná přátelství, vynikající divadlo a těch snad šest tisíc dětí, které jsem přivedl na svět - to byla pro mne doba První republiky. To a ovšem to velké štěstí, že jsme žili v demokracii, v jejímž čele stál Masaryk. Byl to šťastný život. Člověk by se rozplakal, když na to myslí."

"HN"

/Knihu lze objednat za $10 přes "Kan. Listy"./

Další knihy v naší knihovně: Charlotta G.Masaryková: "Listy do vězení"/vydání z r. 1948/; Dušan Tománek: "Deník 2. republiky, 1938-39"; J.K.Baby:"Stateční hoši", 13. vydání z prosince 1988; Viktor Kudělka:"Boje o Karla Čapka, 175 stran, vyšlo péčí Čs. Akademie věd v Praze v r. 1987. Zajímavé desky:"Jára v Austrálii" a Milan Směták Jr."Ta naše písnička česká".

Miloslav Kohák osmdesátipětiletý

V září tohoto roku se ve svém útočišti v Hansonu u Bostonu dožil v potěšitelné tělesné i duševní svěžesti 85 let jeden z nejpozoruhodnějších představitelů československého odboje proti nacismu i pozdějšího demokratického exilu Dr. Miloslav Kohák. *Podkrkonošský rodák byl utvářen tvořivým ovzduším první republiky, především v jeho evangelické části, jak ji reprezentovala v duchu Masarykově a pod vlivem teologa J. L. Hromádky a filosofa E. Rádla Akademická YMCA. Po studiích na filosofické fakultě Karlovy univerzity, zakončených doktorátem, se stal Kohák komorním stenografem při Národním shromáždění. Nejtěžším, ale zároveň vrcholným údobím Kohákova života byla svízelná válečná léta. Bez váhání se připojil k českému hnutí odporu. Reprezentoval v něm onu složku, kterou Václav Černý v knize* Pláč koruny české *charakterizoval jako "skupinu YMCY a vůbec mladší intelektuální složku Církve československé, která měla našemu odboji dodat řadu nesmírně obětavých pracovníků zanícení přímo náboženského, jejichž jména opravdu nelze pominout" — jako Jaroslav Šimsa, Jaroslav Valenta, Rudolf Mareš, František Laichter . . . O Kohákovi, který tu měl do svého zatčení místo nad jiné čelné, Černý na základě ohněm prubované zkušenosti píše, že byl "tento prostý, věcný, odvážný a přímo a jasně myslící člověk nejlepší organizační 'spiritus movens', kterého ve svém průběhu Ústřední výbor odboje domácího měl: za střídmou skromností jeho vnějších projevů bylo cítit citovou vroucnost, opravdový entusiasmus vůle." Za tento zápas platil Kohák a jeho rodina draze: byl po léta vězněn v Praze a v koncentračním táboře Mauthausen.*

Po osvobození dal Kohák své nezlomené síly do služby úsilí o obnovu demokratického života ve své vlasti jako poslanec Čs. strany národně-socialistické a vedoucí redaktor Svobodného zítřku. I za to museli Kohákovi platit: po únoru 1948 nezbylo než odejít do emigrace. Kohák se stal vedoucím pracovníkem, vposledku ředitelem československého oddělení rozhlasové stanice Svobodná Evropa. Bylo i jeho zásluhou, že tato stanice plnila mnohem hlubší poslání než to, jež jí přisuzovala komunistická propaganda: jako orgán ne jen krátkoduše politický, nýbrž jako připomínatelka doma umlčených kulturních a duchovních tradic.

Na odpočínek odešel Kohák se svou nedávno zesnulou věrnou manželkou Dr. Zdislavou Kohákovou a dětmi Erazimem a Barborou do Spojených států. I zde se živě účastnil a účastní kulturního života našeho exilu, především jako neúnavný a podnětný iniciátor českého duchovního podnikání v okolí Bostonu. Z dobrých důvodů byl jmenován čestným členem tamního Masarykova klubu. Náboženský domov zde nalezl v episkopální církvi, aniž by se tím jakkoli oslabila jeho věrnost tradicím české reformace.

Mnozí z nás jsme hluboce vděčni za život a dílo tohoto svědka. Mně osobně je Miloslav Kohák nad jiné věrohodným příkladem pokusu o život v pravdě — Boží i politické. Neznám mnoho lidí, kteří by si dovedli uchovat duchovní i občanskou svobodu proti pokušením sektářské stranickosti ať zprava či zleva. To osvědčoval v odboji doma, to osvědčuje i v práci v exilu: není v něm jednou provždy fixovaných předsudků a ztrnulosti, jež tak mnohé zatěžuje i ve svobodném světě. Takových lidí je dnes mezi námi zapotřebí jako soli — doma i v exilu.

"Proměny" *J. M. Lochman*

Pojištění je věc důvěry
Přes 35 let služby naší veřejnosti s největší kanadskou životní pojišťovnou
SUN LIFE OF CANADA
VLADIMÍR VÁLEK, C.L.U.
Senior Representative
Tel. 626-3004
21 Four Seasons Pl., Suite 300, ETOBICOKE, Ont. M9B 6J8.
Východně od 427.

Sdružení přátel letců

Ještě k obrázku vedle: zapůjčil nám jej Karel Otta,který žije na slunné Floridě. Napsal nám k němu,že paní Izack "úřadovala" v budově Čs.klubu a že byla pro mnohé naše chlapce,kteří se prvně ocitli ve velkoměstě,skutečnou mámou.--Láďa Cupák žije v Brně. Rovněž František Živěla.--5.10.88 zemřel v Olomouci Jakub Štěpánek,311.--V Austrálii mají být Kufel a Grubner. Kdo o nich ví víc? Leteckého večírku v Londýně 8.října 88 se zúčastnil také dr.Frant.Elston/dříve:Epštain/,zubní doktor v.v. Podle podpisů jsme vyluštili ještě tato jména:Liškutín,Šikl,Šnajdr,Havran,Nedoma,Kudláček,Ludikar,Žežulka,Knapp,Kudláček a Davie;9 dalších má nečitelné podpisy.--Podle B.Velvarského se Jan Shuster psal Šustr. Byl to znamenitý radiotelegrafista. Nedávno v Anglii zemřel.--Před časem jsme se zmínili o Kopeckém;jmenoval se před tím Kohnberger.--Mir.Kolínský bydlí nedaleko Londýna v Anglii.--MUDr.Otakar Machek je profesorem na univ.v St.Louis a chce se v budoucnu věnovat výzkumu.Má letní sídlo na jezeře Michigan a zimní sídlo v Aspen v Kolorádu.--Lukáš Löbl byl v 50.letech doma pronásledovaný a musel dřít jako nádeník na stavbách.--Emil Trchala létal jako akrobat v roji s Trnkou a Menšíkem na BA-122 /Avia/ z Piešťan a Trenčína. Žije v Torontě.--Kdo má adresu Šáchy v Los Angeles?--Vnuk Honzy Klána chce vstoupit do amerického letectva. Jablko nepadne daleko..--Předběžná data Velkého sjezdu v Anglii v r.1990: 10.až 15.července. Marcel Ludikar nám sdělil přibližný program: 1.Příjezd,uvítání,společná večeře či recepce. 2.Návštěva čs.hřbitova v Brookwoodu,památníku Runnymede,příp.Windsoru. 3.Duxford,Thetford a Wreatham. 4.Prohlídka Londýna a návštěva let.musea v Hendonu. 5.Volný den,příp.ekum.. bohoslužby v RAF kostele na Strandu a večírek na rozloučenou.--Doma je k tisku připravená kniha "Čs.letci z Pardubicka v boji proti fašismu",asi 60 stran.--Kpt.Karel Pospíchal nám poslal materiál z 60.výročí oslav v Darney ve Francii,kde byl za Svaz letců svob.Československa. /Pplk.Jar.Lízálek zastupoval čs.armádu./ --Vinklárek-Williams žije poblíž Brisbane v Austrálii.--Kimlička žije na Isle of Wight.--Karel Šlouf prý zemřel v Plzni v r.1978. Kdo o tom ví víc?--Vlad.Halata byl u 310.,ne u 312.--Vít Angetter neslyšel o žádném bezpráví vůči kamarádům ze Slovenska;pokud se týče uznání zásluh po válce,ty se neuznávaly ani Čechům,ani Slovákům,pokud byli na západě.--13.prosince 88 zemřel v Anglii Joe Hubička z Lanžhota na mor.Slovácku. Dostal DFC za statečnost jako pilot helikoptér v Malajsku v 50.letech.--Rosanna Vybíralová spolupracuje s angl.film.společností na filmu o čs.letcích 2.války,specificky na jeho části,která pojednává o letounu Spitfire,na kterém její otec létal a který restauruje v Kapuskasing, Ont.Don Campbell. Prý se uvažuje o tom,že film bude mít název "The Knights of Blaník".--Vdova po Mirkovi Franců žije v Londýně. /Franců létal se Sedivým./--9.ledna tomu bylo 5 let,co zemřel "regenschori" Josef Hýbler.--Ve White Rock,BC,žije býv.stíh.pilotJ.Jílek.--Pilotní školu v Kanadě absolvoval Ant.Vašek;žije v Praze.--Bob Velvarský byl jmenován "Life Member" v Abbotsford Flying klubu.--"Museum of D-Day Aviation" bylo otevřeno na Manor Farm,Apuldram,Chichester,W.Sussex,od 24.10.88.--Co se stalo s por.Gryčem,původem ze Slovenska?--Mrs.Louise Hess si z Floridy objednala Liškutínovu knihu.-- Denní tisk v Sydney přinesl zprávu,že 20.prosince 88 náhle zemřel W/C RAAF /ret./ Frank O.Janoušek,DSO,DFC,DFM. Bylo mu 66 let. Podle zpráv od jeho vdovy sloužil na Koreji a ve Vietnamu v rámci RAAF. Aktivního létání zanechal po havárii s helikoptérou na Tasmánii v r.1975.--Knížku M. Vilda "Osud byl mým přítelem",ve zpracování F.Fajtla,pošleme zájemcům za $5.--Doma zemřel B.Procházka,ČSA,bratranec pí Loskové.--V Anglii žije Bohouš Novák s paní Aničkou.Kdo má jeho adresu?--Z.Karásek žije v Hot Springs,Arkansas; Frank Valentinovič /z Malacek/ v Lake Havasu City,Arizona.--V Adelaide působí škpt.let. Belo Rohal;v Alice Springs,NT,jeho přítel Karol Plávka.--Kdo ví něco o mjr.let.Odehnalovi?Žije a kde?--V seznamu nových knih o letcích je práce J.Osolsobě z NY.Má vyjít doma v dohl.době. Také Louckého velká práce "Mnozí nedoletěli" je na objednacím lístku. --A.Dvořák z Kanady se zúčastnil setkání býv.RAF příslušníků v Kolíně.--V Havl.Borové odhalili v místní škole vitrínu s památkami na škpt.let.Josefa Stránského,DFC /1914-1944. Při otevření bylo asi 30 býv.členů RAF a 350 hostů.--Robert A.Koblovský žije v Pickering,Ont.--J.Janík z Que.sloužil u let.v Prostějově jako mechanik do r.49.--K.Pospíchal byl na dovolené na Menorce /Španěly/. --V Praze žije inž.Josef Beneš /Agde,Miranda,Gibraltar,Anglie/.-- Oblíbení instruktoři:"Dědek"Flekal,Jan Mokrý a Murcek.--A.Reitzner žije v Mnichově a sloužil u 311.v Honingtonu a v E.Wretham, pak u angl.perutí 297,196 a 620. Skončil v r.46 jako F/Lt.nav.-- Přehled padlých letců "In Honour of the Dead"86 stran,lze objednat za £6:75 u:M.Mirtz,110 Portnall Rd.,London,W9 3BG,England.-- Býv.RAF-člen Zd.Koreček žije v Brazilii;Jan Štefan v Orillia,Ont. --"Suchar"Jaroš hledá Pikulu /USA?/ a Krakovského/Kanada?/.--E. Fleck,býv.člen RCAF,oslavil v Hamiltonu "65".Pocházel ze Sudet.-- Pplk.let. Karel Knaifl,138 Sq.,74,zemřel 24.7.88 v Pardubicích. Po pohřbu se ozvaly hlasy,že si zasloužil pohřeb s vojenskými poctami.--Býv.ČSA šéfpilot Julius Goralík zemřel doma.Bylo mu 75.

Obrázek dole: při přesunech z Anglie na Bahamy,příp.do Kanady,se naši letci za 2.války dostali do New Yorku. Zleva:Karel Otta,paní Marie Izack z Brooklyn a Jan Novotný z Argentíny.Pí I.pracovala pro Čs.Červený kříž.

Pravděpodobně ve Khelích po válce. Zleva: škpt.Vlad.Palička a mjr.Josef Hubáček. /Vlad.Palička slaví v těchto dnech "75".Gratulujeme!/

Kahýra v létě roku 1947: Československé Aerolinie začaly v té době létat na Střední východ. Zleva: neznámá cestující,zaměstnanec egyptských aerolinií, neznámá cestující, radista Bedřich Procházka,obch. zástupce ČSA v Kahýře inž.Knížek,kpt.let.Edvard Prchal /1.pilot/,Robert Procházka /2.pilot/ a zaměstnanec egyptských aerolinií.

Dne 18.října 1942 zahynul při havárii Wellingtonu KX-T 311.čs.bombardovací peruti RAF,asi 200 m od letiště Norholt,rotný/Sgt. Vilém Götzlinger.rodák z Ivanovic. /Je pohřben v čs.sekci vojenského hřbitova v Brookwoodu v hrobě č.11./ Tento obrázek je nejspíš z jara následujícího roku a je z archívu pané Zory Poyser-Plaňavové,která žije v Bruselu. Fotografie zachycuje křest dvojčat Williama a Roberta,která se narodila vdově po padlém letci několik měsíců po jeho smrti. Úlohu kmotra sehrál ochotně gen.let.Karel Janoušek /na obrázku vlevo/ a rabín držící druhé dítě se jmenoval dr. Gratzinger, který byl příslušníkem 311.čs.peruti, stejně jako dp.Pouchlý nebo Rev.Karel Vít. Vojín v pozadí je buď Frischer nebo Bruckstein nebo Kraus. Náhodou jsme zjistili,že oba chlapci žijí v Olomouci,pracují jako čističi a mají rodiny.

Současně s rotným Götzlingerem zahynuli při havárii také: J.Bláha, J.Bulis, A.Bunzl, B.Gissübel, V. Hanka, J.Jebáček, F.Paclík, V.Rájecki, F.Stoklásek, V.Student a J.Švec. Všichni byli na cvičném letu.

AKCE PIŤHA

K pojednání Ivana Svitáka "Neznámý hrdina Bitvy o Anglii" mám informace,které by měly přispět k doplnění jedné,méně známé kapitoly historie domácího odboje v českých zemích za nacistů. Profesor Sviták čerpá určité informace z "Obhajovací řeči býv.předsedy vlády Rudolfa Berana před Národním soudem" z 28. a 29.března 1947. Beran tvrdil,že podporoval a organizoval různé skupiny pro odsun našich letců /a jistě i jiných činitelů/ přes hranice do Polska. Jako čtvrtá skupina je uvedena "Akce Pitha";a prof.Sviták usuzuje,že to bylo krycí jméno"pro převádění leteckých důstojníků přes hranice".-- "Pitha" nebylo krycí jméno. Bylo to skutečné rodinné jméno okresního tajemníka republikánské strany ve Frýdku-Místku; po Mnichově byl tam Pitha okresním tajemníkem strany Národní jednoty a pak až do svého zatčení Gestapem tajemníkem Národního souručenství.

Moje prameny: Předně,jak ještě uvedu, jsem jej osobně znal. Za druhé: Beran ve své výpovědi se o něm zmiňuje kromě uvedené věci o "Akci Pitha" ještě třikrát a přesněji: Na 16. straně strojopisu, který byl zřejmě pořízen někdy po r.1948 na Západě, Beran uvádí: .. " za mé prostředky a z mé iniciativy organizoval popravený můj tajemník Pitha převádění prvních uprchlíků - naše příští zahraniční bojovníky, přes hranice do Polska, aby odjeli do Francie." Na straně 17 je k 4.bodu Akce Pitha připojeno toto Beranovo vysvětlení: "převádění důstojníků a letců přes hranice do ciziny-potvrdili poslanec Sliva a ing.Cihlář a znal ing.Dokoupil a j." Na straně 59 Beran vysvětluje,že Pithovi předávali od Berana peníze na ilegální činnost Beranovi tajemníci ing.Drahokoupil a ing.Cihlář,kteří byli pak Gestapem zatčeni. A na str.23 Beran představuje Pithu celým jménem:"tajemník Evarist Pitha".

S Evaristem Pithou jsem se seznámil v třicátých letech jako středoškolský student ve Frýdku-Místku. Jelikož se oženil s mou sestřenicí Věrkou, byl jsem s ním často ve styku; za okupace už jen zřídka, protože jsem z praktických a jiných důvodů spolupracoval s jinými organizacemi odboje,zejména s mládeží. Už před Mnichovem jsem věděl,že z pověření Prahy Pitha se na východní Moravě staral hmotně a jinak o početnou skupinu polských exulantů,kteří se uchýlili do ČSR jako političtí exulanti před Beckovým režimem. Bylo to prakticky celé vedení Polské zemědělské strany v čele s Wincentym Witosem a Kaz. Baginským. Pitha se o ně staral až do doby,kdy Polsko bylo ohrožováno nacisty a polští exulanti se rozhodli vrátit domů. V exilu ve Washingtonu jsem se pak po r. 1948 sešel s Kaz.Baginským,tehdejším místopředsedou Polské zemědělské strany v exilu,který se během pobytu na Moravě oženil s českou dívkou z Opavska. Baginski byl, jak známo, také ve skupině polských demokratických politiků, které Stalin na konci války vylákal k jednání do Moskvy a pak je prostě dal zavřít. Ve Washingtoně jsme spolu s Baginským a jeho manželkou vzpomínali na Evarista Pithu. Ten byl na začátku okupace zatčen Gestapem a popraven. Po válce se ovšem oslavovali jiní "hrdinové odboje" a na Evarista Pithu se zapomnělo. Jeho rodina se sice pokoušela jeho zásluhy veřejnosti připomenout,avšak věci neposloužila skutečnost, že šlo o "Beranova tajemníka". To,co jsem se od rodiny dověděl /a neměl jsem důvod své sestřenici a svému strýci nevěřit/, potvrzuje, že Pitha byl hrdinou českého domácího odboje. Řadě lidí pomáhal a obětoval svůj život v boji za demokracii a svobodu. Jeho přátelství s Poláky po Mnichově mu zřejmě pomohlo při převádění našich lidí přes polské hranice na Těšínsku,které po Mnichově ležely jen několik kilometrů na sever od Bezručova Frýdku. A moje zkušenost v odboji,např. ze spolupráce s mladými členy Národní jednoty a Národního souručenství, podtrhují tvrzení,že"Beranův tajemník" Evarist Pitha nejen aktivně v odboji pracoval,ale i příkladně vlastenecky vedl členy NJ a NS,zejména ty mladší a nezkušené.

Moje generace v odboji takové zkušenější a národně i politicky spolehlivější Pithy potřebovala. Jak mnozí z nás ví a na vlastní kůži to pocítili, po likvidaci Sokola,Orla a jiných podobných národních organizací,počet zkušených,starších činitelů,kteří by náš odboj vedli a nám mladším radili, se rychle zmenšoval. Byly doby,kdy jsme byli v odboji sami a nevěděli si rady, jak a co dělat; psát vlastenecké básně a ilegální tisk nebo sabotovat,mobilizovat širší veřejnost, která jen nečinně přihlížela, odhalovat kolaboranty atd.!? Pithové,které Gestapo zlikvidovalo, nám prostě chyběli.

Odkud Evarist Pitha přišel k nám, na východní Moravu, se nepamatuji. Jeho křestní i rodinné jméno nebylo v naší oblasti obvyklé a proto snad prof.Sviták došel k závěru,že šlo o krycí jméno. Je však dobré,že se o něm zmínil a přiměl mne nepřímo k tomu,abych věnoval památce Evarista Pithy tyto řádky.

Evarist Pitha pocházel, pokud si pamatuji, z nějaké intelektuální rodiny,která byla asi velmi katolická. To by vysvětlilo,proč Evarist dostal tak neobvyklé křestní jméno: Evaristus byl údajně římský biskup,který vystřídal na biskupském stolci sv.Petra. A v Praze zemřel v r.1922 profesor Karlovy university dr.Václav Pitha, tehdy přední český gynekolog. Snad to byl při nejmenším Evaristův strýc.Kdyby někdo mohl k této vzpomínce na Evarista Pithu přispět další informací,byl bych vděčen.

Leden 1989.

Vojtěch N.Duben.

O vojácích

Plk.J.Novák,MBE, nám z Austrálie zapůjčil fotografii první hradní stráže z r.1920. Je na ní 15 mužů v uniformách ruských legionářů a TGM.--Kapelník lázeňského orchestru v Piešťanech přišel do Francie jako rotmistr v záloze a ujal se organizace a vedení vojenské hudby.--Rejzek hledá Jirku Rodena-Rosensteina. Byl po válce v Londýně krejčím.--29.8.88 zemřel v Brně býv.zahr.voják ze Západu,dr.Bohumír A.Kvíčala,78,major v záloze. Byl uznávanou autoritou v oboru botaniky a měl doktorát z angl.Cambridge university.--F.Živěla sloužil před válkou u policie v Ostravě,přes Polsko se dostal do Agde a sev.Afriky. V Anglii se přihlásil k letectvu a stal se zbrojířem u 310.peruti. Žije v Brně.--Býv.velitel střelnice v Agde,Oldřich Závora,zemřel v Praze v červnu 88. --Pražský "Hlas Revoluce"přinesl zprávu,že po březnu 1940 odjela ze Suzdalu /SSSR/ asi třetina tzv.hvězdářů,aby na pokyn sov.zpravodajců infiltrovali čs.voj.jednotku pplk. K.Klapálka. Angl.zpravodajci několik z nich hned zatkli.-- Týž list otiskl ve dvou kapitolách článek "Poslední žijící"o plk.americké zpravodajské služby Emanuelovi Voskovi. Název seriálu se týká jeho dcery Vilmy Bechyňové-Voskové, která žije v Mariánských Láznich. Nesmírné utrpení Vosky v 50.letech bylo zachyceno jen větou:"V 50.letech trpěla rodina nesmyslnou perzekucí /E.Voska byl v r.1950 na základě vykonstruovaných obvinění uvězněn a propuštěn až po deseti letech- jako čtyřiaosmdesátiletý stařec:zahy na to 1. dubna 1960 zemřel/"--Bob Moravec je názoru,že Obrana národa byla od samého začátku pod tichou kontrolou sovětské zpravodajské služby.--V Č.Budějovicích zemřel Polda Kuncl, býv.major jezdectva.-- Doma nedávno zemřeli:hrabě Zikmund Schlik /posledním zaměstnáním pomocný noční vrátný na jatkách v Jičíně/ a býv.příslušníci kulometné roty v Anglii: Sváta Vlk a Pepík Bycháček.--V NSR odešel na věčnost kavalerista dr.František Wollmann.--Čs.Obec legionářská,jednota ve Viktorii /Austrálie/ bude mít 25.2.výroční Valnou hromadu. Předsedou jednoty je inž.J.Dohnal,jednatelem J. Poster.--Ve Francii zemřel Josef Hájek. Přežil výbuch lodi v Haifě těsně před 2.válkou.--"HR" v reportáži o bojích o Kijev píše o významném podílu majora J.Buršíka,dnes exulanta v Anglii. /Po sov.invázi v r.68 vrátil sov.ambasádě v Londýně řád Hrdiny SSSR./--Frant.Geisler,absolvent st.gymnasia v Košicích v r. 37,byl v Anglii instruktorem "Commandos" a účastnil se několika přepadových akcí na pobřeží Francie za velení plk.Lovatta. Padl později na vých.frontě. /Další absolvent téže školy,MUDr.Vili Ganz,je známým kardiologem v L.Angeles. Rovněž Tibor Gregor z Toronta./--Býv. velitel dílen štábní roty v Anglii a hrdina od Dunkirku, Svatopluk Vlk,zemřel v Karl.Varech loni v srpnu./Zpráva mjr. J.Dostála./--Podle dr.J.Opočenského bude v Agde 12.2.mezinárodní oslava býv.vojáků všech národů,kteří táborem prošli. V září se tam sejdou specificky býv.čs.vojáci-na paměť 50.výročí jejich příchodu tam. Současně v Poullane bude na Kafkovu sochu gen.M.R.Štefánika upevněna deska sochaře Bělského.--V Praze žije Ant.Vašek,který byl u Tobruku a později absolvoval let.výcvik v Kanadě.--Posledním padlým čs.dobrovolníkem ve Francii /24.října 1918 u Vouziers/ byl JUC Miloš Wurm z Brna, z vlastenecké moravské rodiny.--Jiřímu Muchovi vydali v Praze knihu "Podivné lásky",448 stran. Kčs 60. Byl důstojníkem čs.letectva v Anglii a válečným zpravodajcem. V 50.letech byl 6 let vězněn. Kniha pojednává o čs.uprchlících,kteří se dostali v r.38 a později do Paříže,ústřední postavou je však dirigentka Vítězslava Kaprálová,kterou si Mucha v r.1940 vzal za ženu.--V dubnu 88 zemřel v Praze plk.ing.Josef Hanuš,který bojoval ve Svobodově jednotce a v letech 48-51 byl čs. voj.attaché v Ottawě.--MUDr.D.Hercz v dobrém vzpomíná na plk.Strelku,čs.legionáře na Rusi v 1.válce,který zemřel v Praze před časem./Jeho syn je arch.v Ottawě./--V Orangeville,Ont.žije Josef Svatoň,přítel kpt.O.Pelce. Oba se nedávno sešli v Sydney.

V Anglii se nedávno sešli tito dva přátelé.. Zleva:Karel Vrdlovec a Joe Bílek z Kanady.

O PARAŠUTISTECH

Pražský list "Hlas revoluce" přinesl v říjnu 88 zajímavý článek o veliteli para skupiny SILVER "A"/npor.Alfrédu Bartošovi/"Poslední chvíle". Ten se v neděli 21.června 42 vracel do bytu Krupkových v Pernerově ulici č.1657,aniž věděl,že Krupkovi byli mezitím zatčeni a v bytě na něho čekali gestapáci Hanauske a Krebs. Když Bartoš viděl cizí muže v okně,dal se na útěk,ale oba agenti Gestapa zrekvírovali 2 kola a Bartoše dostihli asi po 800 m. Při pronásledování padlo 7 ran na obou stranách,Bartoš byl zraněn a střelil se svou služ.pistolí 2x do pravého spánku. Byl odvezen sanitkou do pardubické nemocnice,kde gestapáci nařídili lékařům /Snopek,Stránský a Černý/,aby za každou cenu Bartoše udrželi naživu. Bartoš však zemřel. Autor článku tvrdí,že je pravděpodobné,že vysílačka "Libuše" byla jistý čas ukryta také v nemocnici v Pardubicích zřízencem Šlechtou. Vedle článku je foto posádky kpt.Hockey-ho, velitele 138. RAF peruti pro shazování parašutistů.-- Plk.Ron Hockey žije ve Skotsku a dostal k 70.výročí založení ČSR od Čs.Obce legionářské v Anglii Diplom,který podepsali kpt.Vlad. Soukup a mjr.gšt.Miloslav Kašpar /předseda/. Plk.Hockev nám sdělil, že pokud to dovolí jeho zdravotní stav, plánuje navštívit Prahu v červnu t.r.--Kpt.O.Pelc nám z Austrálie poslal článek "Operace Silver A",který se zabývá hlavně prof.V.Krupkou. Článek přineseme po skončení seriálu o B.Grabovském.--V Anglii žije pí Francine Cais-Lepaříková. Lepařík ji poznal v jižní Francii a sešel se s ní znovu v r.43 během výcviku pro SOE. Plánovali,že se po válce vezmou.Lepařík byl však Němci popraven v Terezíně 28.dubna 1945. Jeho býv.snoubenka přijala Lepaříkovo jméno za své někdy v polovině 70.let.--Plk. Jar.Šustr,pozdější dispečér čs.parašutistů,operoval podle J.Fuksy ve svém bytě v Pardubicích od září 1938 až do dubna 1939 tajnou vysílačku,přes kterou dodával zprávy svému bratrovi v Paříži,který tam pracoval pro franc.zpravodajskou službu./Plk.Šustr se nikdy o bratrovi ve Francii nezmiňoval.Kdo o tom ví víc?/--Ant.Bartoš,velitel pararoje CLAY dostane 19.ledna na britském velvyslanectví ve Washingtonu Britský válečný kříž in natura. Na ceremonii byli pozváni:dr.Ján Papánek,plk.gšt.Jar.Kašpar-Pátý,mjr.gšt.Miloš Knor,MBE a red.RFE F.Kaňka. Pozvána byla také vdova po plk.Šustrovi,Joyce. A.Bartoš bude teď mjr.Bartoš,M.C.--Podle O.Klobase v "HR" bylo asi 25 "hvězdářů"z Jarmolinců vycvičeno jako parašutisté a shozeno v týle nepřítele. V první skupině byli letci: Selucký,Bobák,Hůla,Lonek,Vycpálek,Calaš a Polanský; byli posláni do Protektorátu koncem roku 1939 či na jaře roku následujícího /tedy ještě v době,kdy byl v platnosti přátelský pakt mezi Stalinem a Hitlerem/. Později byli vysazeni mj. Čapliar,Junas,Langer,Kovář,Janek,Prymus,Smund,Srkal; s Gestapem spolupracovali Mišutka a Čihánek. 1.října 41 padl v Přerově při přestřelce s Gestapem Karel Hovůrka. Janota,Lejsek,Vodička,Restel,Janošec,Procházka,Němec,Brauner a j. byli popraveni 7.5.42 v Mauthausenu.--Těsně po 2. válce byl býv.parašutista Josef Künzl velitelem Hradní stráže,v r.48 emigroval do Colombie /jižní Amerika/.Podle některých zpráv tam dosud žije. Kdo má jeho adresu?--Krajané ve Francii se stále nemohou vzpamatovat ze zprávy,že 3.září 1988 zemřel v městě Montélimar býv.velitel paraskupiny DESTROYER, rt.Karel Tichý,býv.starosta Sokola Paříž. Bylo mu 83 let a zdravotními problémy trpěl od doby,kdy byl vězněn v 50. letech v Jáchymově a jinde.--S.Berton vydal v Austrálii knížku "Spor o Jindru";tvrdí,že plk.Moravec a pres.Beneš měli sep.šifr.kanceláře.

Největším městem v Austrálii je beze sporu Sydney ve státě New South Wales. Má asi tucet předměstí a jedním takovým předměstím je Epping. Tam žije v pěkném rodinném domku býv.člen para skupiny CALCIUM, Karel Niemczyk. Narodil se 15.února 1914,což znamená, že letošního 15.února bude slavit své 75.narozeniny. Má však stále mladický vzhled,jak svědčí jeho fotografie z listopadu loňského roku. Tak ještě 55,ale ne víc.. Pochází z Karpentné, okres Frýdek-Místek a povoláním byl technický úředník. V Anglii byl vycvičen jako telegrafista a měl hodnost rotného /později byl povýšen na ppor/. Skupině CALCIUM velel ppor.Judr.Jaroslav Odstrčil /z Brníčka/ a vedle Niemczyka v ní byli také:rt.Josef Germot a rt.František Široký. Přistáli v noci z 3.na 4.dubna 1944 u Rabštejnské Lhoty nedaleko Chrudimě. Měli úkol zpravodajský a organizační. Zatímco velitel skupiny tragicky při náhodném zátahu Gestapa u Netína přišel o život, 3 výše zmínění členové výsadku válku přežili - s velkou dávkou štěstí a díky své opatrnosti. Gestapo mělo první informace o skupině CALCIUM od zatčených příslušníků skupiny CHALK /Horák,Janko/,kteří operovali Gestapem kontrolovanou radiovou protihru Wallenstein. Niemczyk navázal první radio spojení s Londýnem u Hartmanů v Proseči a o něco později vyšel nezraněn z přestřelky s Gestapem u Netína. Skupina CALCIUM /bez velitele/ pokračovala ve vysílání zpráv do Londýna a v organizační činnosti až do konce války,částečně ve spolupráci se Štajnerem-Veselým z Rady tří /R 3/, ale hlavně se Zpravodajskou brigádou,odbojovou formací býv.skautů a vysokoškolských studentů. Koncem dubna 45 byli členové skupiny CALCIUM zajati sovětskou partyzánskou skupinou za velení "Orlova". Karel Niemczyk svým diplomatickým jednáním dosáhl,že byli propuštění a na samém konci války se sešli s pararojem TUNGSTEN /Pernický,Musil/. K.Niemczyk napsal pěknou předmluvu ke knize kpt.Pelce.

Bohuslav Grabovský

NAROZEN 19. 1. 1917 **POPRAVEN ŘÍJEN 1944**

XIV.

Následkem dalšího masového zatýkání byl odhalen i pobyt Václava Kindla . 16. března 1943 přijel do Čachnova gestapáci pražské služebny s přepadovou skupinou. Kindl, který věděl o zatčení hlavního spolupracovníka Mandlíka, uviděl z okna svého bytu v Burešově hostinci auta. Proto se snažil utéci zadním vchodem do lesa. Při cestě z Čachnova do Krouny byl však zadržen, naložen do auta a převezen do Prahy. Zde byl vyšetřován vrchním tajemníkem gestapa Müllerem a českým konfidentem a spolupracovníkem gestapa Jaroslavem Nachtmanem. Npor. Václav Kindl jako důstojník z povolání neměl podlehnout psychologickým a nátlakovým postupům gestapa. Ztratil však nervy a nakonec byl dotlačen ke spolupráci s gestapem. Dostali z něho údaje o pobytu Bohuslava Grabovského. Spolupráce Kindla se nakonec rozvinula až na samé dno zrady. Stal se výkonným a velmi nebezpečným spolupracovníkem pražské a pardubické služebny gestapa. Tím, že se Kindlovi nepodařilo navázat styk s Alfrédem Bartošem, nemohl jeho prostřednictvím a přes vysílací stanici „Libuši" dát o sobě zprávu do Londýna, což se ukázalo osudným v případě radiove protihry „Hermelín", kterou pražské gestapo za vydatné pomoci Václava Kindla vedlo od jara 1943 s Londýnem. Nakonec byl 20. května 1944 omylem zastřelen gestapákem Neupärtlem při rozsáhlé akci proti parašutistům v Nasavrkách

Po zatčení Kindl udal bydliště svého podřízeného. V Mostku u Chocně došlo k zatčení Bohuslava Grabovského, který přece jen těsnější spolupracoval se svým velitelem. Tak se oba parašutisté opět sešli v Praze, ale nedobrovolně, v Petschkově paláci. Rozhodnutí velitele spolupracovat s gestapem ovlivnilo i počáteční jednání a chování jeho podřízeného. Bohuslav Grabovský pod tlakem sebezáchovy manévroval. Gestapo využilo vlivu velitele na jeho podřízeného, který jako ukázněný a důvěřivý voják nedokázal ihned zhodnotit a vyvodit závěry ze své situace. Závěr by byl jediný — svolit okamžitě k dobrovolné ztrátě života. Tak umožnil gestapu, aby byl zneužit jako agent provokatér. Oproti svému veliteli neztratil nervy a vojenskou čest. Svěřené úkoly počal plnit nedobrovolně, liknavě a s nechutí. Jako konfident a provokatér odmítl vůbec pracovat. Při tom se pokoušel najít spojení a o své situaci informovat Londýn. Pud sebezáchovy je nedílnou součástí člověka. Doufal, že se mu podaří vyvléknout se ze závazku, který učinil po svém zatčení. Uvědomoval si, že nesmí překročit mez, kdy by se jeho práce rovnala zradě. Proto ani zvýšený tlak gestapa nevyvolal u něho zlepšení jeho činnosti. Toho si byli vědomi i vedoucí představitelé gestapa. Protože nevykazoval ve spolupráci s nimi potřebné výsledky, odmítal práci konfidenta a provokatéra, znovu jej uvěznili na podzim r. 1943 v pankrácké věznici v Praze. Odtud se pokusil poslat moták s určením pro vojenské zpravodajské oddělení v Londýně. Ten se však dostal do rukou gestapa. Nato byl převezen 3. prosince 1943 na Malou pevnost v Terezíně. Byl uvězněn v kazematech, v samotkách na 1. dvoře. Jednoho dne v říjnu roku 1944 byl vyveden z cely a bez odsouzení v Malé pevnosti popraven. Měsíc říjen žádný z uvězněných parašutistů v Malé pevnosti nepřežil.

XV.

Osud třetího člena skupiny, desátníka Vojtěcha Lukaštíka, byl stejně tragický. Lukaštík, který se ujal zraněného výsadkáře Cupala, se s ním ukrýval v Plzni. Poté odjeli k příbuzným Lukaštíka do Chropyně na Kroměřížsku. V Chropyni, kde Lukaštík před válkou pracoval, měl tetu a strýce Rozsypalovy. Později odjel Cupal a byl ukryt ve staré cihelně na Velehradě. Pro Lukaštíka se útočištěm stala vagónová kolonie poblíž hřiště Letná v Chropyni. Lukaštík byl nějakou dobu i v Bernarticích. Gestapo však v Chropyni provádělo několikrát pátrací akce, tak se přemístil přes Kostelany u Kroměříže na Uherskohradišťsko. 18. září 1942 se spolu pokusili o destrukci železniční tratí mezi Polešovicemi a Nedakonicemi. Ta se však nepovedla a navíc upozornila nacistický bezpečnostní aparát na odbojovou činnost v tomto prostoru. Později našel ubytování u Remešových v Jankovicích. Tam byl za pomoci místních udavačů odhalen a parašutista byl při zatýkání dne 8. ledna 1943 v přestřelce zabit. Rotný Ludvík Cupal, který se po utrpěném úrazu plně neuzdravil, byl nakonec vypátrán ve velehradské cihelně a 15. ledna 1943 při obklíčení gestapáky se zastřelil.

XVI.

Výsadková činnost v týlu nepřítele byla nedílnou součástí a nezbytnou nutností války. Byla prováděna za cenu všech obětí, všemi spojenci na všech bojištích, v hlubokém týlu i zázemí, prakticky v celé Evropě. Výsadkovou činnost prováděl také nepřítel. Výsadkové operace podléhaly stejným zákonitostem a stejným důsledkům. Záleželo pouze na politickém a morálním profilu výsadkářů. Důležitý byl politický motiv, pro který výsadkář měl přinášet ty největší oběti, snášet strádání a nakonec položit i svůj život.

Výcvik parašutistů v Anglii byl v té době veden nevalnými zkušenostmi britské „Special Operation Exekutive", která měla cvičit dobrovolníky z řad příslušníků zahraničních armád. Sama však neměla konkrétní znalosti o nepříteli a z partyzánských bojů neměla žádných zkušeností. Výcvik byl převážně veden po linii zpravodajské, destrukčně sabotážní. Během kursu byly pouze kladeny požadavky na fyzickou výkonnost parašutisty. Byl opomíjen politický význam boje proti nacistickému Německu a jeho ideologii. Paraskupiny nebyly vedeny v přísných konspiračních zásadách, které bylo nutno dodržovat v okupovaném území

V době výsadku INTRANSITIVE byli nacisté na vrcholu své moci. Optimismus představitelů politického a vojenského vedení našeho zahraničního odboje v Londýně o průběhu války se přenášel i na parašutisty, kteří mohli dojít k přesvědčení, že válka musí brzy skončit. Příchodem do protektorátu a obsazeného území poznali, že vyhlídky na ukončení války jsou nepatrné, a že je čeká dlouhý, tvrdý boj, že nemají žádnou naději někdy se vrátit zpět do Anglie.

/Dokončení příště./

Z OKUPOVANÉHO ČESKOSLOVENSKA

Fakt,že začátkem ledna t.r. byly všechny prodejny Tuzexu v ČSSR zavřeny,dal podnět k pověstem,že tato"bohulibá" instituce má být zrušcna. Ale není tomu tak a příliv tvrdých valut touto cestou bude pokračovat. Jaké změny nastaly? Státní banka zavedla nový kurs a sice 9.60 tuzexových bonů za US $1, který platí i pro zahr. návštěvníky /ti až dosud dostávali jen 5.50 tuzexových bonů /. Háček je v tom,že ceny zboží v tuzexových prodejnách se podstatně zvýší. Staré bony mají o 75% vyšší hodnotu a jejich výměna za nové bony právě probíhá.--Jaroslav Nedvěd. 43,prohlásil k novinářům v Praze,že plánuje cestu do Calgary,aby svého syna Jaroslava,17,přemluvil k návratu do ČSSR. /Mladý Nedvěd byl až dosud nejlepším hráčem CHZ Litvínov a požádal v Kanadě o politický asyl./--3 osoby byly v Bratislavě stíhány pro "pokus výtržnictví",protože se sloupu veřejného osvětlení strhly sovětskou vlajku. Pro podobnou věc bylo souzeno v Čelákovicích 5 osob.--Podle studie dr.Emila Hadače,která vyšla v Praze pod názvem "Ekologické katastrofy" v r.1987,je celá jedna třetina lesů v ČSSR ohrožena kyselým deštěm a častými havariemi v chemických podnicích. Trpí také stavby a sochy.--"Signál" přinesl zajímavé články:"Útěk z náručí smrtí"/rozhovor s Janem Pavlišem,který byl mlynářským učněm ve Švandově mlýně v Ležákách a zázrakem unikl popravě v r.1942/ a "Ženy z akce Heydrich" /týká se 231 čs.žen,které byly popraveny nacisty za stanného práva po Heydrichově smrti/.--Mjr.Hynek Býček píše v "Jazdectvu" na pokračování zajímavou reportáž "90 let s koňmi".'. Vzpomněl vhodně svého šéfa dr. Otakara Frankenbergera,který byl popraven 10.10.41,jakož i inž.B.Tichoty,který byl popraven 9.6.42.--"Kostnické Jiskry" se koncem září 88 věnovaly Kalvodově knize "The Genesis of Czechoslovakia". Autor V.Kejř byl po přečtení knihy naplněn "hlubokým studem a rozhořčením".--Čs.delegát se ve Vídni zavázal,že lidská práva budou v ČSSR respektována,ale hodinu na to, na Václavském náměstí v Praze,rozehnala policie hrubě dav mladých lidí,kteří chtěli pietním způsobem vzpomenout 20.výročí upálení svého kolegy Jana Palacha. Bylo užito kouřových bomb a na 100 osob bylo zatčeno.--"Hlas národa" v Chicagu přinesl článek kat.disidenta,který byl "léčen" dr.Löschnerovou a dr.Hořčičkovou na psychiatrické klinice v Olomouci. Autor tvrdí,že tam probíhají pokusy pod dohledem StB. /V ústavu je nyní zpracováván kat.aktivista Augustýn Navrátil./--V Jindřišské ul.v Praze byla otevřena velká prodejna firmy SONY.--Nový typ Škody 135GLi stojí v Kanadě $6.998,spotřeba je 8.8 litrů na 100 km.--"Praha 88"přinesla objektivní článek "Praha 28.října 1918 aneb Reportáž po 70ti letech".Vasil Biľak a Josef Kempný resignovali na své funkce. Skupina studentů týž den šla po Václaváku s nápisem "Ať šije Biľak!" --Turisté nemohou mít při cestě na Západ asi 500 věcí,včetně "zboží osobní hygieny". Povolení k vývozu činí 100% maloobchodní ceny předmětu. Na celnicích je z toho zmatek.--Nataša Gollová, 76,zemřela v Praze. Hrála ve filmu a v divadle.

Letos v létě /přesně:15.srpna/ tomu bude 20 let,co v Rakousku náhle zemřel poúnorový exulant a býv.ministr financí čs.zahraniční vlády v Anglii za 2.války, dr.Ladislav Feierabend.Na našem obrázku je se svou paní Janou,která žije v Anglii a dožije se 17.února t.r. svých 86. narozenin. Fotografie je z Washingtonu z 50,let,kdy dr.Feierabend byl činný v "Hlasu Ameriky a připravoval k vydání své paměti, které byly senzací doby. Dr.Feierabend byl vynikajícím hospodářským ekonomem,který se narodil 4.června 1891 v Kostelci nad Orlicí. Jeho dcera Hana, provdaná Ludikarová, dlí právě na návštěvě v Bolton,Ont.u svého syna Petra a jeho rodiny.Paní Jana v Anglii momentálně churaví a posíláme jí naše pozdravy;letos je to prvně,co neletěla za synem Ivem do Kalifornie.

UPŘÍMNÉ BLAHOPŘÁNÍ K NAROZENINÁM

Vrchol pokrytectví

aneb: Ať si tomu kdo chce věří ...

Znám jednu dívku, ta neměla žádné dukáty do té doby,než jí byly poslány na valutové konto Živnobanky, aby jako jejich vlastnice směla s vrchnostenským svolením bolševického milostenstva vyjet na Západ. Dukátky ležely nejdříve dva měsíce na bance,aniž by učinily cokoliv prospěšného ku prospěchu majitelky a aniž obdarovaná byla vůbec vyrozumněna touto státní monopolistickou organizací,že se díky valutovému daru prokletého emigranta stala vlastnicí dukátové valuty. Pak přece jen obdržela dívka prohlášení o majetnictví dukátů,se kterým se odebrala k vrchnostenskému ouřadu. Tam ji službu konající fízlaman vyslechl,přijal uctivou supliku, přelétl ji funkcionářsky podezřívavým zrakem a beze slova se vzdálil z úřadovny. Po chvíli se vrátil a pravil, řka:"Dívko,do Eneser nepojedete, protože si Vaši návštěvu Váš příbuzný nezasluhuje. Změňte dobrovolně cílovou zemi a čekejte na vyrozumnění,neboť budete vyrozumněna o rozhodnutí,zda ano či ne a vůbec!"Pak ještě dodal:"Helejte se,kdybysme Vám náhodou cestu "tam jinam" povolili,tak doporučujeme, abyste "tam" taky jela; kdybysme se dozvěděli, a my bysme se to dozvěděli na to vemte jed, že jste "tam" nejela a zůstala v Eneser u Vašeho příbuzného,tak Vám tady slavnostně prohlašuju,že budete po návratu "stíhána pro nedovolený styk s osobami nepřátelskými našemu státu!" Takto poučená dívka opustila úřadovnu svrchované organizace, aby doma čekala na vrchnostenské vyrozumnění. Za 14 dní se dostavilo s tím,že se cesta "jinam" nepovoluje, jelikož"se Vaše cesta nesrovnává se zájmy státu". Dívka znatelně posmutněla a na truc podala žádost o devizový příslib. Ten jí byl ale promptně zamítnut,protože má na Západě příbuzného,který může poslal dukáty na valutové konto Živnobanky... Tak,řekla úřady zapuzená dívka,podám žádost o výjezdní doložku,abych mohla navštívit vlastního otce na jiném než evropském kontinentě. Dlouho, předlouho se nedostávalo úředního vyrozumnění. Místo toho bylo doručeno písemné pozvání na Ústřední správu pasů a víz. Tam jí řekli:"Podívala se, ona naivko,nechala už konečně s tím věčným podáváním žádostí o výjezdní doložku někam na Západ. Její příbuzný na Západě je "nebezpečný politický element" a my jsme dospěli k názoru,že k němu chcete jet jen proto,abyste zprostředkovala předávání politických a jiných zpráv. Radíme jí, nechala toho,nebo nevyjedete ani do záhumenkové civiny. Ale jsme tu od toho,abysme pobloudilým poradili: napsala otevřený dopis,že se veřejně vzdává svého příbuzného a je to." Dívka se málem proměnila v solný sloup,před očima se jí mihla postava maršálissima Stalina /Pávka Kohoutovic by napsal:Stalinečka/ a jeho KGB-boys, v té chvíli nápadně podobných superfunkcionářům tuzemské perestrojky a nového myšlení. Pak se přece jen vzpamatovala a Kozinovským hlasem prohlásila:"Vy byste to zřejmě udělala, ale já ne! Maúcta!"

Mnohým zregulovaným, dříve "politickým",emigrantům by se mohla tato příhoda zdát od A až do Zet vymyšlenou,leč opak je svatou pravdou,nevěřící Tomáši a já pravím,že tato hrůzostrašná událost je na sto hříchů pravdivá a udála se,jak výše popsáno. Perestrojka? Snad lépe "přestrojka, přestrojení, převlečení" bolševické ideologie do švejkovské uniformy,strategický tah, aby se Západ nechal oblbnout, tahat za nos a aby se nechal ukolébat liliovými parafrázemi o lidskosti, o lidských vztazích, o právním řádu a lásce k bližnímu. Vzdor podpisům na všech možných a nemožných smlouvách, vzdor liberálnějším zprávám v masových mediích a vzdor šlehačkovým slibům, se nikdy nikde nic nezměnilo a nikdy se nic nezmění, pokud ... Ztrnost, ochablost myslících orgánů, strach před sebou samým, strach před konstruktivní myšlenkou,před individuálním intelektem,že by snad člověk mohl žít lidským životem člověka, msta až za hrob a snad ještě o kousek dál. Závist a msta,která přestane fungovat snad jen až v tom okamžiku,kdy se soudruh fízlman nad rakví toho "nebezpečného politického elementu" přesvědčí nakouknutím pod víko, že ten zlosyn tam uvnitř skutečně ztuhlý leží a je načisto mrtvý tak,jak si to přeje hnusná a hrůzná představa dosud bezmezně mocných.

Doufám,že existuje posmrtný život. Pak se těšte,holenkové!

Čeněk Přešťastný.

Nedávno oslavil své 70.narozeniny v kruhu svých přátel vzorný československý vlastenec,dp.Jaroslav Kubovec,rodák z Chodska. Patří k našim nejpopulárnějším kněžím mimo starou vlast. Žije v obci Dürrenwaldstetten,jižně od Stuttgartu. Tam se vlastně stará o 5 farností a navíc se věnuje našim záležitostem. Patří do poúnorové vlny a mnoha lidem pomohl. Je o něm také známo,že když končil svá bohoslovecká studia v Římě,obsadili toto město Spojenci a novopečený dp.se přihlásil do čs.zahraniční armády.

ČECHOSLOVÁCI v ZAHRANIČÍ

Dr.M.Cigler uvedl v multikult. učebnici pro australské školy,že v 94-členné posádce známé lodi "Endeavour"pod velením kpt.Cooka,když vyplul z Plymouth 26.8.1768,aby"objevil" Austrálii,bylo 12 ne-Britů. Přistál v Botany Bay 28.4.1770.--Pro norskou krajanku A.Kvapilovou jsou "KL" okénkem do přátelského a tak vzdáleného světa.--Pat Jostenová se z Londýna přestěhovala do Puttenham,Surrey.--Rusovi ve Stuttgartu sní o Kanadě.--Kdo zná ve Švýcarsku MUDr.Keplera-Urbana?--28.1.tomu bude 25 let, co v Akron,Ohio zemřel prof.pražské vys.školy zemědělské Vlad.Brdlík,poúnorový exulant.--Od odchodu spisovatele Jana Kolára v Lucembursku uplynulo 10 let.--Manželé Zíkovi /oba 21 let/ by rádi z NSR emigrovali do Kanady. Rovněž 5ti-členná rodina Jiřího Muce.--V Lese spravedlivých v Israeli je 2.500 stromů,ale jen 68 nese česká nebo slovenská jména. Od r.83 se vysazují lib.cedry. --Eva a Ant.Vlachovi se ozvali z Hamburku.--27.1.bude v Čs.Country klubu u Sydney oslava 92.narozenin plk.J.Nováka.--HT si povšiml,že I.Sviták se v reportáži o svém strýci nezmiňuje o pplk.let.J.Rýdlovi,který velel 5.strat.pásmu ON. Jeho zástupcem byl škpt.Josef Hurych z Frýdku.--V Osnabrücku má úspěchy Josef Roub.--Šmerdovi míří z JAR do Kanady.--Hledá se Viktoria,roz.Borovičková,ze Zbraslavi.--Red.J.Hodač oznámil zánik listu "Panoráma",který vycházel v Melbourne,Vict. /Bylo by dobré,kdyby naši v Austrálii spojili své síly a začali vydávat offsetem tištěný měsíčník pro naše krajany tam a na N. Zélandě./--Dr.Jiří Hrubý zemřel v Hamburku.--Šéfredaktor švýc."Zpravodaje", dr.Jaroslav Strnad, a Jar.Kusý slaví v těchto dnech "70".Blahopřejeme oběma!--Také MUDr.Milan Lexa z Opavy by rád z NSR do Kanady.--Milovnice hodnotných českých knih,včetně poesie,Věra Švecová,žije ve Wollongong,NSW.,Austrálie.--Hladíkovi z Bernu "objevili" Mexiko.-- Náš čtenář Robert Wiener oslavil v Israeli "75".--Hon.konsul Hutt River,WA,V.Kříž /resident S.Franciska/ ztratil kontakt s princem Leonardem I,který žije sev.od Geraldtonu. Kdo tam může zajet a zjistit na místě,co se vladaři stalo?--Kobližkovi z NSR byli na dovolené v it.Dolomitech. Nazývají tamní přírodu kouzelnou.--J.A.Nermuť vylíčil životní osudy Milana Vyhnálka z Burnie /Tasmánie/ v plánované knížce "Z Orlických hor do Tasmánie a zpět". Rukopis má 32 stran. /Podle názoru některých našich v Austrálii,je to materiál,který by měl být součástí školních čítánek./--Hana Benešová /Švýcarsko/ byla s manželem v Jugoslávii; Jana Witthed /Švédsko/ s rodinou zas v Tunisu.--45-letá,rozv.,bezdětná,angl.mluvící,hledá přítele v Kanadě.Záj.pište na: Jitka Engelhardt,Wintenhudeg Weg 27,2000 Hamburg 20,W.Germany.--J. Pánek /Holandsko/ byl na dovolené ve Španělsku.--V Anglii zemřel autor Hans Adler,rodák pražský.Za války byl vězněn v Terezíně a v Osvětimi.Od r.1947 jeho manželkou byla sochařka Bettina Gross.

NAŠI V USA

Jar.Zběhlík z Trenton,NJ,navštívil přátele v Austrálii,odkud emigroval v r.1957.--Mezi předními poradci pres.Bushe v ned.volební kampani byl krajan Fred Málek,úspěšný podnikatel.--Anna Faltusová se stala členkou Amerického národního poradního výboru pro národnosti.--Šumavský básník Přemek Kocián oslavil v Clevelandu "60".--L. Drobílková uvažuje,že si pořídí vlastní Xerox,ale měla by se napřed podívat na poslední model CANON..--13.ledna oslavil Stanley Jančík v Berwyn,IL."75".--21.1.tomu bude 5 let,co ve Wash.náhle zemřel Vl. J.Fleischer,znamenitý novinář.--M.Zapletal nám věnoval text přednášky o tragedii Židů na Slovensku za 2.války.Přednesl ji na posl.kongresu SVU.ve Washingtonu.--"Zpravodaj z Washingtonu" dosáhl nákladu 600. Má prům.10 stran.--T.B.Kimmel,POBox 30010,Philadelphia,PA.19103, USA, nabízí naší veřejnosti video "Prague '68,the summer of tanks".-- Cena Jana Zahradnička byla letos udělena K.Krylovi,nar.12.4.44 v Kroměříži. Dotace činí US $1.000.--"Am.Legion Magazine"přinesl interview s býv.čs.generálem Šejnou;podstatnou část přetiskl česky "Hlas národa".--Volyňský bard Josef V.Tománek svolal schůzku býv.čs.vojáků v NY na 22.ledna.--Vzhledem k vážnému onemocnění red.J.Petličky,převzal čs.rozhlas v NY mor.Slovák Jan Sukop.--Sen.čs.proz.vlády v exilu,Frant.Vaniš,je vážně nemocen v NY.--Prof.Stephen Banjak povede i letos výpravu do ČSSR,včetně strážnického festivalu. Stáří nerozhoduje a zájemci mohou psát na:Office of Int.Education,Slippery Rock Univ.,Slippery Rock,PA.16057-1326.--Hud.revue "Living Music" přinesla článek "Composer of Note:Karel Husa". Působí na Cornell Univ.-- Rada svob.ČSR připravuje obsáhlou knihu o první Čs.republice.--I.Sviták vydal pamflet nazvaný "Dialectical Laws Applied to Gorbachev's Policy".--Podle I.Svitáka mohl Philby prozradit Sovětům plán útěku Jana Masaryka,což vedlo k Janově smrti,resp.vraždě.--19ti-letý Mike Čížek byl zatčen policií v Chicagu;házel z přejezdů balvany na jedoucí auta a způsobil nehody a velké škody.--Některé am.listy píší o dnešním Československu jako o zemi před bitvou /Country before a battle/.--Novým redaktorem "Zpráv SVU" je dr.A.Eliáš,10713 Hoverton Ave.,Fairfax,VA.22030.--"Hlas národa"přinesl několik zajímavých projevů TGM z r.1928.--L.L.Mikulík nám poslal pozdrav ze San Pedra.CA.--Joe J.Jaroš,film. producent z Las Vegas,plánuje cestu do Austrálie.--Novou knihu red.J.Pejskara "Útěky Železnou oponou"lze objednat za US$8 na adrese:J.P.,330 N.Stage Coach Lane,Fallbrook,CA.92028,USA.--Krajan J.Ministr nám referoval o zdrav. stavu pí Růženy Stránské,vdovy po Luďkovi,která žije v útulku pro seniory v NY.--Naše kat.farnost v LA /duch.správce Rev.Kolankin/ vydala pěkný kalendář. --Vavro Ryšavý nám zapůjčil několik fotografií /Maleček,Peters,Myslivec/.-- Býv.residenti Kanady mohou mít nárok na kan.pensi.Pište nám o další informace.--Prof.Zdeněk Rutar píše do am.publikací. Zajímavá je jeho báseň "Únor 1948".-- Framar vydal krásnou publikaci "G.Karger",100 stran.$25.Lze objednat na:Framar Publ.,POBox 66453, Los Angeles,CA.90066,USA.-- Zpáteční letenka z Brna do NY stojí nyní 32.000 Kčs.-"N.Y.Times" přinesly zajímavý článek prof.J.Škvoreckého o invázi v r.1968. Jedna vážná chyba:Dubček je označován za representanta "Czechoslovak Party". Slovo "Communist"asi vinou tisk.šotka vypadlo.--MUDr.K.Novák navštívil hrob Petara II.na hřbitově v Libertyville,IL.

DOMÁCÍ UZENINY
*
EVROPSKÉ LAHŮDKY

PARKLAND
MEAT PRODUCTS
IUJA
ŠANDA
2216 BLOOR WEST (u Runnymede)
TORONTO, ONT. M6S 1N1 TEL.: 766-8338
Máme také houskové knedlíky

Pětasedmdesátiny Jana Filípka

Dne 31. prosince 1988 se dožil známý podnikatel a exilový pracovník, Jan Filípek ze Santa Moniky a Palm Springs sedmdesáti pěti let. Je osobností velmi známou, a to jak ve světě obchodním, tak i literárním. Před válkou působil v Praze jako tajemník Kooperativy - velkonákupny zemědělských produktů. Byl osobním tajemníkem dr. Ladislava Feierabenda, dřívějšího ministra zemědělství v letech 1938-40. Za to, že pomáhal dr. L. Feierabendovi k útěku z „Protektorátu" v lednu 1941 do zahraničí, byl gestapem zatčen a vězněn na smutně proslulé Pečkárně, odkud byl odtransportován do mnichovského obávaného Stadelheimu, později do Berlína, kde při přelíčení, před Lidovým soudem 15. června 1942 byl odsouzen k desetiletému žaláři. Bylo to právě v krajně nebezpečné době, záhy po atentátu na Heydricha, kdy nebylo jisté, zda vyvázne životem. Tehdy dvanáct ze šestnácti obžalovaných dostalo trest smrti a byli popraveni. Filípek se hájil tím, že se přiznal, že věděl o plánovaném útěku dr. Feierabenda, avšak důsledně tvrdil, že němečtí představitelé, kteří měli k Feierabendovi, protektorátnímu ministru, důvěru, jej tajně poslali na Západ, aby tam dělal zmatky v československé exilové vládě a pak informoval německé orgány, které ho tímto úkolem pověřily. Soudci mu uvěřili, takže unikl provazu.

Jiné nesnáze nastaly pro Jana Filípka po komunistickém puči v únoru 1948, kdy se octnul znovu v nebezpečí, že bude zatčen, tentokráte českými lidmi. Nelenil a uprchl do exilu. Nejdříve zakotvil v Anglii, kde již byl jeho přítel, dr. L. Feierabend. Zanedlouho emigroval do Austrálie, avšak po pěti letech trvale zakotvil ve Spojených státech. Začal podnikat v San Francisku, avšak trvalé uplatnění našel v jižní Kalifornii. Ve světoznámém rekreačním středisku Palm Springs se stal spolumajitelem čtyř velkých motelů. S obchodním podnikáním se nespokojil, i když v něm je úspěšný. Zjistil, totiž, že kromě obchodního ducha, se v něm skrývá srdce filosofa, stále přemýšlejícího, především o historii a minulosti svého národa. Napsal několik knih. Prvotinou byla útlá knížečka, vyšlá před pěti roky k jeho sedmdesátinám. Záhy na to napsal a vlastním nákladem vydal, nejdříve v češtině knihu: „Ve stínu šibenice", ve které popsal „zážitky" z nacistického vězení (1982). Tato kniha vyšla v angličtině r. 1985 pod titulem: „The Shadow Gallows", a v r. 1988 pak jeho další kniha v angličtině: „Reflections and Perspectives - Czechoslovak after Forty Years in Exile". Předmluvu pro tuto knihu napsal univerzitní profesor, dr. Jiří Nehněvajsa. Tato kniha má působit na exulantské děti a jejich děti, aby se nadále cítily Čechy a lnuly k zemi svého původu.

Janu Filípkovi přejeme do dalších let mnoho zdraví a splnění všech jeho dalších plánů, a to jak v obchodním podnikání, tak také v jeho záslužné publicistické činnosti.

Jožka Pejskar *"HN"*

Nezávazný odhad hodnoty vašeho domu, obchodu, živnosti nebo jiné nemovitosti provede diskrétně a zcela zdarma
George (Jiří) Daneš
Family Trust
Corporation Realtor
Tel.439-1660 /anglicky/
-66-1659 /česky/